

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ - 3—9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ 12' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 15: 11-32 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου
ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall της Έκκλησίας.
ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ Ψυχοσάββατο	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Α' Κορ. 8: 8-13, 9: 1-2 Έυαγγέλιο— Ματθ. 25: 31-46

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

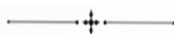
Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ;

Στο ερώτημα αυτό άπαντα ο Χρυσορρήμων Άγιος Ιω-άννης και αναφέρεται βέβαια στον σωματικόν θάνατον και όχι τον πνευματικόν. Γράφει λοιπόν ο θεοφώτιστος Άγιος σε κάποια Ομιλία του (Έτι παράκλησις προς τόν λαόν... Ομιλία Ε) τα εξής: «Τι είναι λοιπόν ο θάνατος; Όπως ακριβώς είναι το να ξεντυθούμε κάποιο ρούχο.

Διότι, όπως ένα ρούχο, περιβάλλει την ψυχή το σώμα, και αυτό γίνεται για ένα μικρό διάστημα, αφού με την τελευταία μας το αποθέτουμε στην γη και το ξαναπαίρνουμε πάλι λαμπρότερον. Τι είναι λοιπόν ο θάνατος; Μιά πρόσκαιρη αποδημία, ένας ύπνος πιο μακρύς από τόν συνηθισμένον. Ωστε, αν φοβάσαι τον θάνατον, να φοβηθείς και τον ύπνον... Ας μη σε στενοχωρούν τα της φύσεως, ας σε λυπούν μάλλον τα της πονηρής προαιρέσεως, μήτε να πενθήσεις εκείνον που πεθαίνει, άλλα να πενθήσεις αυτόν που ζει μέσα στην αμαρτία».

«Η μετάνοια είναι υψηλότερα όλων των αρετών και το έργο της δεν μπορεί να τελειώσει παρά μόνον την ώρα του θανάτου. Γι' αυτό η μετάνοια χρειάζεται πάντοτε σε όλους και δεν υπάρχει κανένας όρος τελειώσεως της μετανοίας. Διότι και αυτών των τελείων ανθρώπων η τελειότητα είναι ατελής. Και δια τούτο η μετάνοια δεν περιορίζεται σε ορισμένους καιρούς ούτε σε ορισμένους πράξεις έως την ώρα του θανάτου. Να θυμάσαι ότι σε κάθε ηδονή ακολουθεί αηδία και πίκρα».

Του Αγ. Ισαάκ του Σύρου

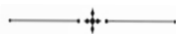
Ακούσαμε σήμερα στο ιερό Ευαγγέλιο την παραβολή του ασώτου υιού. Δυο πράγματα θέλει να μας διδάξει ο Κύριος με αυτήν την παραβολή. Το ένα πως για κάθε αμαρτωλό υπάρχει ένας δρόμος για να διανυθεί, και αυτός είναι η μετάνοια. Το άλλο, πως για κάθε δίκαιο άνθρωπο υπάρχει ένα καθήκον και αυτό είναι η αγάπη.

Ο άσωτος υιός που έφυγε από τον πατέρα του και από το σπίτι του, είναι ο κάθε αμαρτωλός που φεύγει από το Θεό και από την σκέπη της αγάπης Του. Η κατάντια στην οποία έφτασε ο άσωτος γιός, πεινασμένος και γυμνός στον ξένο και μακρινό εκείνο τόπο, είναι η κατάντια που περιμένει τον καθένα που ξεμακραίνει από το Θεό και την εκκλησία. Σε τέτοια κατηφόρα έπεσε, που προσπαθούσε να χορτάσει την πείνα του από το φαγητό των χοίρων, που έβοσκε. Μόνο τότε κατάλαβε το λάθος του και αισθάνθηκε την αθλιότητα του. Κατάλαβε την αμαρτία του και πήρε την απόφαση να επιστρέψει πίσω. Ο δρόμος της σωτηρίας του ήταν ανοικτός. Ήταν σίγουρος για την αγάπη του πατέρα του και μόλις το έβαλε στο νού του, δεν αργοπώρησε στιγμή. Σηκώθηκε και πήρε το δρόμο της επιστροφής. Μια επιστροφή που την χαρακτήριζε η ειλικρίνεια. Μετάνοια αληθινή.

Η αμαρτία μας υποδουλώνει, μας κάνει ανθρώπους σκυθρωπούς, τλαιπωρημένους, ανήσυχους, χωρίς χαρά και ο λόγος είναι, διότι έχουμε ξεφύγει από το δρόμο του Θεού και από την σκέπη της εκκλησίας. Ζούμε μέσα στο σκοτάδι, μέσα στην αμαρτία. Όσο όμως και αν απομακρυνθήκαμε, υπάρχει σωτηρία. Ο δρόμος της επιστροφής είναι ανοικτός για όλους, φτάνει να γίνει εκείνο το βήμα που θα μας οδηγήσει και πάλι κοντά στο Χριστό. Η αγκαλιά του Θεού Πατέρα είναι εκεί ανοικτή πάντοτε και περιμένει την επιστροφή του κάθε αμαρτωλού. Ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι. Αυτό που απομένει είναι να κάνουμε το σωτήριο βήμα της επιστροφής, όπως το έκανε και ο άσωτος γιός.

Στην παραβολή που ακούσαμε σήμερα, εκτός από τον πατέρα και τον άσωτο γιό είναι και ένα τρίτο πρόσωπο, ο μεγαλύτερος γιός. Αυτός ήταν δίκαιος και φρόνιμος, υπάκουος στον πατέρα, εργατικός και προσεκτικός σε όλη του ζωή. Όλα τα είχε. Του έλειπε όμως ένα, που όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμονται όπως ο Κύριος μας τονίζει, του έλειπε η αγάπη. Η αγάπη είναι το γνωρίσμα των παιδιών του Θεού και όσοι δεν είναι του Θεού, δεν έχουν αγάπη πραγματική και ανιδιοτελή μέσα τους και ας λένε ότι πιστεύουν. Ο μεγαλύτερος γιός της παραβολής είχε όλες τις αρετές μα δεν είχε αγάπη. Ήταν άστοργος και σκληρός προς τον αδελφό του, γι' αυτό και δεν χαίρεται με την επιστροφή του στο σπίτι και στην αγκαλιά του πατέρα τους. Διαμαρτύρεται για την συμπεριφορά του Πατέρα προς τον μικρότερο αδελφό του. Κρίνει με πολλή αυστηρότητα την άπειρη αγάπη του πατέρα, με γνώμονα τα δικά του συμφέροντα και με τα δικά του κριτήρια. Βρίσκει υπερβολική την πατρική αγάπη που δείχνει προς τον άσωτο αδελφό του.

Η Εκκλησία, αγαπητοί μου αδελφοί, μας προετοιμάζει για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαροκοστή. Μας ετοιμάζει για την εορτή των εορτών, το Άγιο Πάσχα, με την σημερινή ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε, θέλοντας να μας ξυπνήσει από την πνευματική κατάπτωση που πέσαμε. Να μας ξυπνήσει από το λήθαργο της ραθυμίας που προκαλεί η αμαρτία στον άνθρωπο. Να μας οδηγήσει σε ένα πνευματικό αγώνα κατά της αμαρτίας και του κακού μας εαυτού. Αν θέλουμε να γευτούμε τους πνευματικούς καρπούς από την μεγάλη εορτή της Αναστάσεως σε όλη μας της ζωή, ένας είναι ο δρόμος η αληθινή μετάνοια και η ειλικρινής αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπό μας. Η μετάνοια και η αληθινή αγάπη είναι η πηγή της σωτηρίας μας και το εισιτήριο για των αιώνια βασιλεία, όπου ο Θεός προσδοκεί να μας δει όλους εκεί εξαγνισμένους και καθαρούς μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Του αγίου Στάρετς Βαρσανούφιου

Ένα χρόνο λέγει, πριν πάω, να γίνω μοναχός, τη δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων γύριζα στο σπίτι μου από την πρωινή Θεία Λειτουργία. Ήταν ακόμα σκοτάδι, η πόλις είχε αρχίσει να ξυπνάει. Περπατούσα μόνος στους έρημους δρόμους της.

Ξαφνικά ήρθε κοντά μου ένας γεροντάκος και μου ζήτησε ελεημοσύνη. Δαγκώθηκα απ' τη στεναχώρια μου γιατί δεν κρατούσα ποτέ μαζί μου πορτοφόλι, και στην τσέπη δεν είχα παρά είκοσι καπίκια. Του τα έδωσα και τα είκοσι και του είπα:

– Συγγνώμη παππού, δεν έχω άλλα.

Εκείνος με ευχαρίστησε και μου έδωσε ένα κομμάτι αντίδωρο. Το πήρα, το 'βαλα στην τσέπη μου και ενώ έκαμα κάτι να πω στο φτωχό είδα πως είχε εξαφανιστεί. Μάταια τον αναζητούσα. Χάθηκε χωρίς να αφήσει ίχνη...

Τον επόμενο χρόνο την ίδια ημέρα άφησα τον κόσμο, και έγινα δόκιμος μοναχός...

Αν ρίξουμε μια ματιά στη ζωή μας, και γύρω μας, θα δούμε πως είναι γεμάτη από θαύματα. Γεμάτη από το έλεος του Αγίου Θεού... Μόνο που εμείς συνήθως δεν κάνουμε τον κόπο να τα δούμε...